Bismillaah-Hir-Rahamaanir-Raheem

Yusuf(a.s) Kī Ġulaamī

Taurait : Ḳẖilqat 39:3-12, 16-23

Putifaar ne dekhā ki Allaah taa'alā Yusuf(a.s) ke saath hai aur usko Allaah taa'alā kī wajah se har kaam me kaamyaabī haasil hotī hai.[3] Islie Putifaar Yusuf(a.s) se bahut ḳẖush thā. Usne Yusuf(a.s) ko apne saath kaam karne kā mauqā diyā aur apne ghar ko saṁbhaalne me unkī madad lī. Yusuf(a.s) Putifaar kī har cheez ke maalik the.[4] Jab Yusuf(a.s) ghar ke maalik ho gae to Allaah taa'alā ne ghar ko aur Putifaar kī har cheez ko barkat dī. Allaah taa'alā ne Putifaar ke khetoṅ me paidā hone waalī har cheez ko bhī barkat dī. Allaah taa'alā ne ye sab Yusuf(a.s) kī wajah se kiyā.[5] Putifaar ne Yusuf(a.s) ko apne ghar ke har kaam kī zimmedaarī sauṁp dī. Usko kisī bhī cheez ke baare me sochnā naheeṅ paḍtā thā sirf is baat ke ki usko kyā khaanā hai.

Yusuf(a.s) ek bahut ḳẖubsurat naujawaan the.[6] Kucẖ dinoṅ ke baad Yusuf(a.s) ke maalik kī beewī un par kucẖ ḳẖaas dhyaan dene lagī. Ek din usne unse kahā, "Mujhse pyaar karo,"[7] lekin Yusuf(a.s) ne manā kar diyā aur kahā, "Merā maalik mujh par bharosā kartā hai aur[8] usne mujhe is ghar me baraabrī kā rutbā diyā hai. Maiṅ uskī beewī se pyaar naheeṅ kar saktā. Ye gunaah hai, aur maiṅ Allaah taa'alā ko naaraaz naheeṅ kar saktā."[9] Wo aurat roz Yusuf(a.s) se yahī ḳẖwaahish kartī thī, lekin Yusuf(a.s) manā kar dete the.[10]

Ek din Yusuf(a.s) apnā kaam karne ghar ke aṅdar gae aur us waqt pure ghar me sirf wahī akele ādmī the.[11] Unke maalik kī beewī ne unkā kurtā pakaḍ liyā aur kahā, "Mere saath bistar par āo." Lekin Yusuf(a.s) itnī tezī se kamre se baahar bhaage ki unke kurte kā daaman uske haath me rah gayā.[12]

Usne wo kurtā apne miyaaṅ ko dikhaayā aur kahā, "Jis Ibraanī ġulaam ko āp is ghar me laaye the usne mujh par hamlā karne kī koshish karī.[16-17] Lekin wo jaise hī mere paas āyā to maiṅ chillaaī jisse wo ḏar ke bhaagā aur uske kurte kā daaman mere haath me hī rah gayā."[18] Yusuf(a.s) ke maalik ne apnī beewī kī baat sunī aur wo bahut naaraaz huā.[19] Putifaar ne Yusuf(a.s) ko us jel me ḏaal diyā jahaaṅ baadshaah ke mujrimoṅ ko rakhā jaatā thā.[20]

Allaah taa'alā Yusuf(a.s) ke saath thā aur un par raham kartā rahā jiskī wajah se jel kā sardaar bhī Yusuf(a.s) ko pasaṅd karne lagā.[21] Usne Yusuf(a.s) ko kaidiyoṅ ke kaam-kaaj kā zimmedaar banā diyā.[22] Jel ke paharedaaroṅ kā sardaar Yusuf(a.s) kī har baat par bahut bharosā kartā thā. Ye sab islie huā kyuṅki Allaah taa'alā ne Yusuf(a.s) kī madad karī taaki wo har kaam me kaamyaab ho.[23]